

JANKUTĖ-UŽUBALIENĖ NIJOLĖ

Prozininkė **Nijolė Jankutė-Užubalienė** gimė 1929 m. rugpjūčio 26 d. Panevėžyje, mokytojų šeimoje. Abu jos tėvai – Justinas ir Paulina Jankevičiai – mokytojai, kilę iš Kupiškio krašto. Tėvams atsikėlus į Kupiškį, jos vaikystė ir paauglystė prabėgo Kupiškyje. Čia lankė gimnaziją. 1944 m. kartu su motina pasitraukė į Vakarų, 1949 m. Vokietijoje baigė gimnaziją ir išvyko į JAV, apsigyveno Čikagoje. Baigė medicinos asistentės ir anglų kalbos kursus Čikagos pedagoginį lituanistikos institutą. Dirbo sekretore draudimo kompanijose, gydytojo asistente (1969–1979), mokytojavo K. Donelaičio lituanistinėje mokykloje. Išėjusi į pensiją dirbo Amerikos lietuvių dienraštyje „Draugas“. Atgimimo metais keletą kartų lankėsi Lietuvoje ir gimtajame Kupiškyje. Nuo 2004 m. gyveno pas dukrą Australijoje. Rašyti pradėjo dar gimnazijoje. Rašytoja vaikams ir jaunimui parašė knygas: „Žebriuko nuotykių miške“ (1963), „Danutė stovyklauja“ (1966), „Karilė ir jos draugai“ (1990), „Šamo ežero sekliai“ (1988, 1991), „Kelionė į septintą stotį“ (1973, 2007) ir kt. Išleido novelių rinkinį „Saulėgražų tvanas“ (1990) ir kelionių įspūdžių knygas „Atvirukai“ (1999) ir „Pašnekesiai su kukabura“ (2011). Mirė 2011 m. lapkričio 20 d.